

Scanna QR-koden med din telefon

SPRÅKET

Thanh Thanh Do Vi
Tova Jarlgren

Albulena och Robin kom till Sverige från olika länder. Albuna hade flyttat hit ifrån Kosovo med sin familj. Robin hade flytt från kriget i Ukraina med sin mamma och sina två syskon.

Albulena och Robin bodde nära varandra och skulle börja i en helt ny skola.

Första dagen vaknade de jättetidigt på morgonen. Båda var lite nervösa och oroliga för att börja en ny skola i ett nytt land.

De kunde ju inte prata svenska och kände ingen av sina nya klasskamrater.

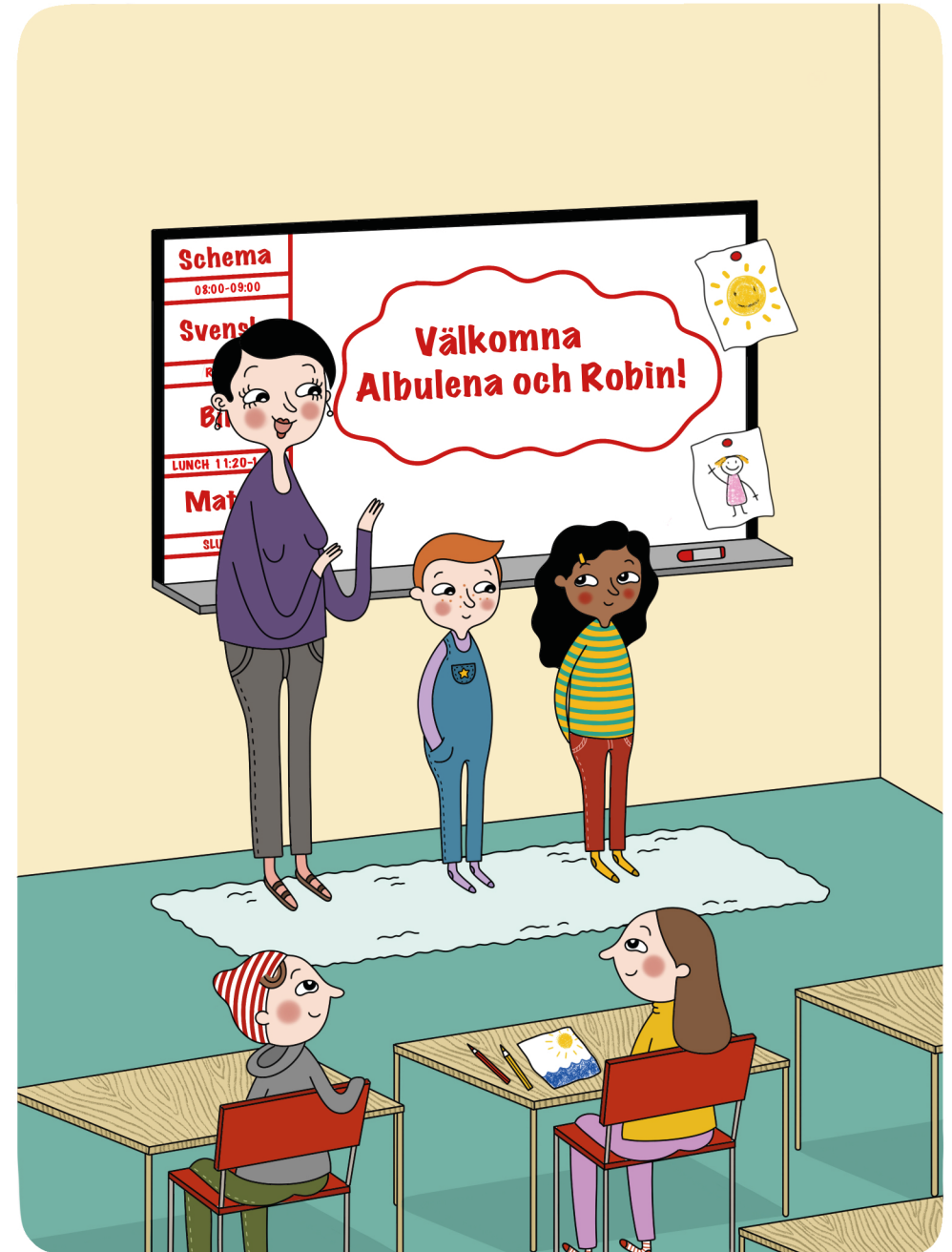
När de kom till skolan hade läraren berättat om Robin och Albulena för klassen.

- Idag vill jag att ni ska möta era nya klasskompisar, sa läraren.

- Ni ska vara extra snälla och ta hand om dem.

Efter att läraren hade berättat lite om Albulena och Robin, så bad hon barnen i klassen att prata och berätta lite om sig själva för Albulena och Robin.

Barnen i klassen såg snälla ut och pratade mycket, men det var svårt för Albulena och Robin att förstå allt.

När det var rast sprang alla barnen snabbt ut och lekte. De enda som inte lekte var Robin och Albulena.

De stod och tittade på när de andra klasskamraterna hade skoj tillsammans. Albulena och Robin hade inga vänner på den nya skolan.

De försökte prata med varandra men det gick inte heller så bra. De förstod nästan ingenting.

- Åh nej, det är inte bra att vi inte kan förstå varandra, tänkte de båda två.

En dag kom det en lärare, en SvA-lärare, en lärare för svenska som andraspråk. Den läraren kunde hjälpa dem.

Barnen fick extra lektioner i svenska som andraspråk.

De läste, skrev och övade sig på att prata svenska.

Albulena och Robin kände sig så glada över att få denna hjälp. De lärde sig fort. Efter en tid så kunde de fler och fler ord.

Till slut så kunde Albulena och Robin äntligen prata med varandra på svenska och blev riktigt bra vänner.

Albulena och Robin trivdes bra i sin nya skola, nu när de kunde prata både med varandra och sina klasskamrater.

